

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Utgivarna vill med Skandinavisk Vapenrulla skapa ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Dessutom syftar Skandinavisk Vapenrulla till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

*

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivarna fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigat formulär.

*

3. Utgivarna garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapeninnehavare.

Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person enligt egen uppgift de facto bär visst vapen.

*

4. Utgivarna ansvarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad de kunnat kontrollera i tillgängliga källor. Uppenbara felaktigheter publiceras således ej, och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

*

5. Ej heller publiceras:

a. nyantaget släktvapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen, vartill annan person eller släkt enligt utgivarnas bedömning har bättre rätt.

b. vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler.

SKÖLD: I svart fält fyra biljetter av guld ställda i kors.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld (och med hjälmbindel av guld och svart).

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande svart bäver med röd beväpning mellan två oxhorn, dexter delat i guld och svart samt sinister i svart och guld.

BJURESTAM

SVR-65-65

Vapnet är år 1960 antaget av uppgiftslämnaren, kamrer Lars Bjurestam, Norrtälje, för sig och sina släktingar med samma namn.

Släkten härstammar från Västerbotten-Ångermanland. Den hittills äldste kände släktmedlemmen är Pehr Olofson, vars son, landbonden Andreas Pehrsson, född den 7/6 1736 i Hökmark i Västerbotten, är uppgiftslämnarens farfars farfars far.

Sköldemärkets fyra biljetter eller korsarmar syftar på de fyra bröderna Arne, Gösta, Bertil och Lars, som år 1941 och 1946 antog släktnamnet Bjurestam. Bävern i hjälmprydnaden syftar på släktnamnet (bjur=bäver).

SKÖLD: I fält kluvet i silver och blått två frånvända kittelkrokar av motsatta tinkturer.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver (och med hjälmbindel av silver och blått).

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande blå varg med röd beväpning.

ONSBERG

SVR-66-65

Vapnet är år 1964 antaget av uppgiftslämnaren, konstnären Ulf Onsberg, Malmö, för sig och sina efterkommande med samma namn.

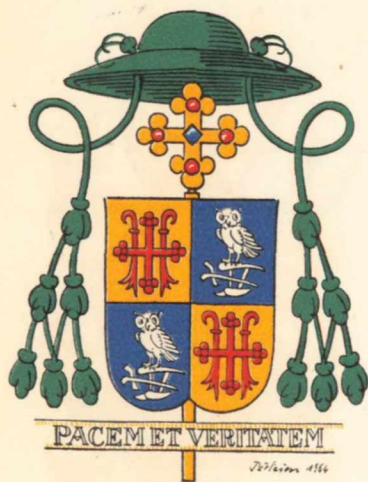
Släktens tidigare generationer har varit bosatta i Kalmar.

SKJOLD: Kvadreret, første og fjerde felt guld, hvori to udadventte bispestave dækket med et kløverblads-kors, alt af rødt, andet og tredje felt blå, hvori en ugle siddende på en plov, alt af sølv.

Bagved skjoldet en gylden, juvelbesat korsstav og over den en grøn biskopshat med tolv kvaste, som hænger ned med sex på hver side af skjoldet.

VALGSPROG: *Pacem et veritatem*

SUHR

SVR-67-65

Våbnet føres af H.H. Biskop Theodor Suhr og viser våbnet for Københavns katolske bispedømme kvadreret med det Suhrske slægtsvåben. Bispedømmets våben bygger på Roskilde stifts middelalderlige segl med bispestaver istedet for nøgler. Slægten Suhr er en gammel dansk våbenførende slægt. Dens stamtavle begynder med Bernt Suhr, født 1615. Ugglevåbnet førtes af hans sønnesøn, Sognepræst Bernt Suhr (1677—1685). Biskop Suhr blev født i Nyborg 1896, gik over til den katolske kirke 1926, intrådte i Benediktinerordene, blev præsteviet 1933 og i december 1938 udnævnt til titularbiskop af Balecio og Apostolisk Vikar for Danmark. I april 1953 blev han den første biskop i det nyoprettede bispedømme København. I oktober 1964 trak han sig tilbage fra sit embede og blev titularbiskop af Apisia majus. Biskop Suhr er kommandør af Dannebrog og Kommandør af den Helige Gravs Orden m.m.

Korsstaven og den grønne hat med de tolv kvaster kendetegner i overensstemmelse med de heraldiske regler bispeværdigheden i den katolske kirke.

Literatur: Historiske Meddelelser af C. Nyrop, Det Suhrske Hus i København 1749—1899, København 1899. Vaapenførende slægter i Danmark, København 1946.

SKÖLD: Kvadrerad med första och fjärde fältet av silver, vari ett blått kors med hjärtformigt avslutade armar, och rött, vari två korslagda svärd av guld åtföljda i övre och nedre vinklarna av en ros av silver.

Bakom skölden en gyllene, juvelbesatt korsstav och däröver en grøn biskopshatt med sex tofsar nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: *In Christo omnes*

VERSCHUREN

SVR-68-65

Vapnet føres af H.H. Titularbiskopen av Aque Sirenses Dr.jur.ca. Paul Verschuren, Coadjutor med rätt att efterträda Biskopen av Helsingfors. Det visar Helsingfors katolska stifts nyskapade vapen med det egenartade korset, som är hämtat från Abo Domkaptitels sigill från 1507. Svärden i Biskop Verschurens personliga vapen syftar på biskopens namnpatron, aposteln och martyren Paulus, medan rosorna antyder biskopens nya hemland. Även vapnets tinkturer är hämtade från Finlands nationalheraldik. Biskop Verschuren är av holländskt ursprung och född i Breda 1925. Efter prästvigning 1950 blev han 1954 doktor i kyrkorätt och senare professor, novismästare och rektor vid Jesuhjärtaprästernas internationella kollegium i Rom. År 1964 utnämndes han till Biskop-Coadjutor till Monsignoren W. Cobben av Helsingfors med rätt att efterträda denne. Biskopsvigningen ägde rum den 16 augusti 1964. Korsstaven och den gröna hatten med de tolv tofsarna utmärker vapenförarens värdighet som biskop i den romersk-katolska kyrkan.

SKÖLD: I grönt fält två korslagda bergsmansyxor av silver.

På hjälmen ett grönt hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och grönt.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande grön örnklo hållande en bergsmansyxor av silver.

VALSPRÅK: *Singulos dies singulas vitas puta*

ÖRNKLOO

SVR-69-65

Vapnet antogs år 1938 av uppgiftslämnaren, civilekonomen och tandläkaren kapten Gottfrid Örnkloo, för sig och sina bröstarvingar.

Uppgiftslämnaren tillhör en gammal bergsmansläkt från släktgården Kvarntorp i Karlskoga bergslag. Vapenbilden syftar på släktens tidigare privilegium av bergsfrälse, då dylika paradyxor bars av bergsmännen.

SKÖLD: I fält av silver en hoppande röd fisk (röding) med beväpning av guld och i undre vinkeln åtföljd av en sexuddig röd stjärna.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Tre naturfärgade påfågelsfjädrar.

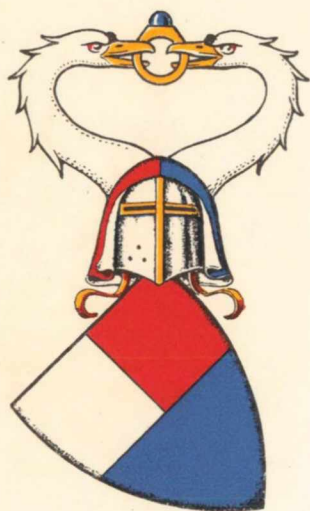

RÖDING

SVR-70-65

Vapnet är år 1964 antaget av uppgiftslämnaren, reklamchefen Erik Röding, Malmö, men får även bäras av dennes bröder assistenten Sven Röding och förste polisassistenten Carl Henrik Röding i Göteborg samt deras efterkommande med släktnamnet. Vapenförarna härstammar i femte led från släktens tidigaste kände medlem, cofferdikaptainen Isaac Röding, född 1760 och död i Stockholm år 1823.

Vapnet är talande genom sköldemärkets fisk.

SKEEL

SVR-71-65

SKJOLD: Tværdelt, første felt kløvet i sølv og rødt, andet felt blå.

På hjelmen et rødt og blått hjelmklæde foret med sølv (og med vulst af sølv, rødt og blått).

HJELMTEGN: To sølv (hvide) svanehalse, der i næbbene holder en guld ring (ofte besat med en blå sten).

Fra midten af 1200-tallet optræder dette våben i Danmark, Sverige og andre steder i Europa. Fra midten af 1300-tallet kan man i Jylland sondre imellem tre slægter med forskellige navne og afvigende tinkturer i felterne, Skeel, Stangeberg (el. Tangeberg) og Viffert. Våbenet har ydermere været knyttet til navne som Drefeld, Juel, Raale, Rød, Sandberg og Ulf. Det har ikke hidtil været muligt at påvise et fælles nordisk udspring for alle disse slægter. Tværtimod er der traditioner om invandring fra Bayern for slægten Vifferts og Meissen for Skeel'ernes vedkommende. Heller ikke sådanne forbindelser har det hidtil været muligt at påvise med sikkerhed.

Slægten Skeel er den eneste af de her nævnte danske uradels-slægter, der endnu blomstrer — alle de andre er forlængst uddøde. Om slægten er de første bærere af navnet er imidlertid usikkert, thi fra slutningen af 1300-tallet kendes andre, som kalder sig Skelle, men som fører andre våbener.

Slægten Skeels tidligst kendte mand er Johannes Skelesen fra 1366. En linie af slægten, som dog skriver sig Scheel, blev i 1725 optaget i grevelig stand med en mindre "våbenforbedring".

Disse oplysninger er meddelt af O.H.M. baron Haxthausen, hvis moder. Birgitte født Skeel nedstammede i 18. led fra førnævnte Johannes.

LJUSTERDAL

SVR-72-65

SKÖLD: I svart fält en störtad spets av guld, belagd med en uppskjutande svart treudd med rött skaft.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Tre uppskjutande svarta treuddar med röda skaft.

Vapnet är antaget år 1963 av uppgiftslämnaren, redaktör Gunnar Ljusterdal, Uppsala, för sig och övriga släktmedlemmar med samma namn.

Släkten härstammar från bonden Lars Larsson, som omkring år 1700 brukade gården Ginka i Östervåla i Uppland.

Släktnamnet antogs år 1927 av handlanden A.J. Anderssons barn med tanke på fädernegårdens läge vid randen av Säterdalen, som utgrävts av Ljusterån, sjön Ljusterns utflöde. Sjön anses ha fått sitt namn efter där bedrivet ljusterfiske. Vapnet är således talande och syftar på släktnamnet.

SKÖLD: I blått fält tre svanar av silver med bevärning av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver (och med hjälmbindel av silver och blått).

HJÄLMPRYDNAD: En svan såsom i skölden.

Släktens äldste kände medlem Jürgen Hagemann levde omkr. 1550 i Wendisch-Evern vid Hannover. En av hans söner blev fältskär i Bardowick vid Lüneburg och detta yrke gick i arv i de tre följande släktleden. Barthold Georg H. (1665—1743) blev genom gifte innehavare av bryggeriet i Lüneburg. Hans sonson, Georg Hinrich H. (1743—1805, storgodsägare i Holstein med justitieråds titel, är stamfar till de i Skandinavien levande medlemmarna av släkten. Hans sonson, Otto Waldemar H. (1809—1890) kom till Danmark såsom ägare till godset Rodstenseje på Jylland. Han var fader till industri- och vetenskapsmannen Geheimekonferensrådet Exc. Gustav Adolph Hagemann (1842—1916), som förde här publicerade vapen. Denne förvärvade 1911 godset Bjersjöholm vid Ystad i Skåne, senare ägt av hans son, danske hovjägmästaren Gunnar Aage Hagemann. Uppgiftslämnare är dennes son, godsägaren Gustav Alexander Hagemann på Ruuthsbo vid Ystad i Skåne.

Litteratur: Vaabenførende slægter i Danmark, København 1946, och där angiven litteratur.

HAGEMANN

SVR-73-65

SKJOLD: Tverrdelt i blått og rødt. I første felt en pelikan matende med sitt blod ungene i redet, alt av sølv, og i annet felt tre roser med blader og sammen-vokste stilker, alt av gull.

På hjelmen et blått hjelmklede foret med gull, og med vulst av blått og gull.

HJELMTEGN: En naturlig Fortuna, med et blått seil og på en blå kule, mellom to blå vesselhorn, hvert be-lagt med en gullbjelke.

Slekten innvandret til Norge i 1653 med, senere fogd, Johan von Cappelen (1627—1688), og med etterkommere av ham til Danmark og Sverige i det 18. og 20. århundre. Johan v. C. førte våpen bare med rosene, og fra 1682 det delte skjold, men med Fortuna alene på hjelmen. Hans sønner førte det her gjengitte våpen tidligst i segl 1683. Våpenet, et av de mest brukte i Norge, føres med differensieringer av ulike slektsgrener. Etterkommerne til jernverkeiser Did. Cappelen (1795—1866) til Holden, fører i 2. felt røde roser i sølv, og horn av sølv uten noen Fortuna på hjelmen. Etterkommerne til sistnevnte fetter, forlagsbokhandler J.W. Cappelen (1805—1878), fører sølvpelikan i gullfelt og røde roser på grønn stamme i blått felt, samt hornene delte i gull, blått og sølv og Fortuna av gull.

Opplysningene er gitt av student Hans A.K.T. Cappelen, Oslo, som er sønnesønns sønnesønn av konsul Hans B. Cappelen (1803—1846) til Gjemsø kloster, bror av ovennevnte Did. Cappelen til Holden. Etter eksempel i 1814 av Eidsvollsmannen fra Skien, Didrich Cappelen, ovennevnte brøders far, og sønnesønns sønnesønn til innvandreren, sløffet den norske linjen "von". Innvandererens far, borgermester Diderich von Cappelen († 1632), tilhørte en rådmannsslekt i Bremen, men stamrekken kan ikke følges sikkert videre. I 1327 nevnes Johann de Kappelen og slektens stamsete var Haus Cappelen nær Osnabrück.

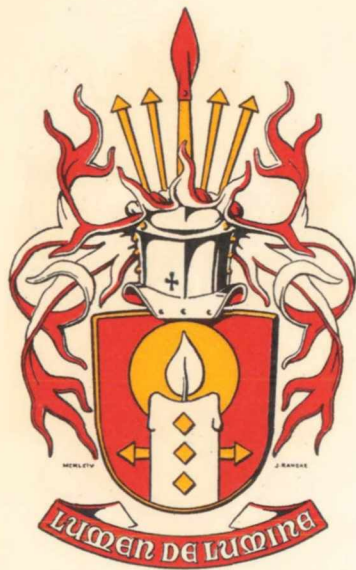
Slekten i Danmark er opptatt i Vaabenførende Slægter, Kbhvn. 1946, med forandret våpen, som skyldes uklare segltegninger i Thomles: Familien (von) Cappelen, Christiania 1896. Våpenbeskrivelse i Norske Slægter 1912, følger den her gjengitte.

CAPPELEN

SVR-74-65

LYSHÖI

SVR-75-65

SKÖLD: I rött fält ett uppskjutande påskljus med låga, allt av silver och med ljuskrets och spikar av guld.

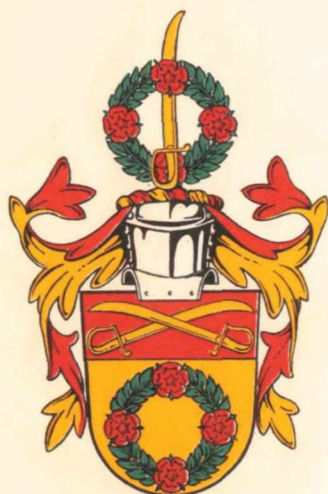
På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan fyra spikar av guld en uppskjutande lans av guld med röd spets.

VALSPRÅK: *Lumen de lumine*

Vapnet antaget i avvikande utformning 1960, men i här publicerade form 1964, av uppgiftslämnaren, läroverksadjunkten, fil. mag., teol. kand. Rolf Lyshöi, Strängnäs, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Släkten är av danskt ursprung. Dess hittills tidigast kände medlem är Michel Rasmussen, ryttergårdman i Ørriidslevs by og sogn på Jylland, född omkr. 1630. Tidigaste belägg för nuvarande släktnamn härledes till vapentagarens farfars farfar, Ladefoged Rasmus Pedersen af Lyshøj (1748—1816) i Nebel sogn. Den svenska grenen av släkten stammar från Rasmus Hansen Lyshöi, som blev svensk medborgare 1893.

KRANTZ

SVR-76-65

SKÖLD: I fält av guld en grön krans med fyra röda rosor och däröver en röd ginstam med två korslagda dragonsablar av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En i stolpe ställd dragonsabel av guld, på vilken en krans såsom i skölden är träd.

Smäländsk ryttare- och bondesläkt, vars tidigaste kände medlem, ryttaren Johan Svensson (död 1726) inflyttade till Brunshults Sörsgård i Skede sn i Jönköpings län år 1689 — sannolikt i egenskap av svärson till tidigare ägare. Hans sons sons son, Sven Peter Nilsson (1728—1857), blev dragon vid Smäländs Lätta Dragonregemente och tilldelades därvid namnet Krantz, vilket därefter behållits som släktnamn. Sistnämndes sonson, brandkaptenen i Skellefteå, Carl-Gustaf Krantz (1846—1926) var fader till uppgiftslämnaren, professorkan Tyra von Warnstedt, f. Krantz, som år 1947 antog här publicerade vapen.

Sköldens huvudemblem är talande. Dragonsablarna syftar på förste namnbärandens yrke och vapenslag.

SKÖLD: I rött fält en knap av guld.

På hjälmen ett rött hjälmfack fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld.

BOSTRÖM

SVR-77-65

Vapnet är år 1960 antaget av uppgiftslämnaren, guldsmedmästare Göran Ingemar Boström, Göteborg, för sig och övriga efterkommande till lotsäldermannen i Varberg, Claes Ingemarsson, son till Ingemar Knappe.

Släkten kommer från Onsalahalvön på västkusten till vilken bygd även släktnamnet Knappe är knutet. Sköldmärket (knap=ett på båtar anbringat fäste för beläggning av fall och tågvirke) syftar på tidigare generationers anknytning till sjöfartsnäringen, och på det äldre släktnamnet.

SKÖLD: I blått fält ett nedanför halsen avhugget hägerhuvud av silver med näbb av guld, från vilket hänger ett björklöv av silver.

På hjälmen ett blått hjälmfack fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

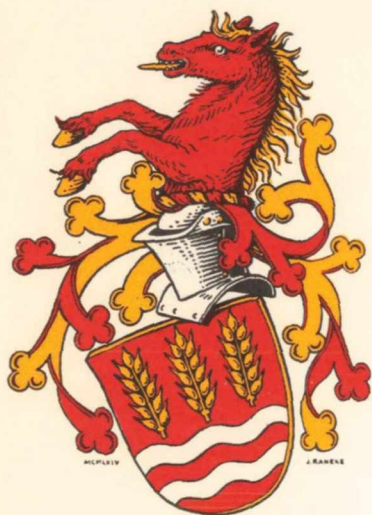
HJÄLMPRYDNAD: Ett björklöv av silver mellan två blå horn.

BJERKEMO

SVR-78-65

Vapnet är år 1964 antaget av uppgiftslämnaren, fanjunkaren Carl Valter Bjerkemo, Hässleholm för sig och alla bärande släktnamnet. Släkten är av bondeursprung från Algutsboda församling i Småland, där dess hittills tidigaste kände medlem, uppgiftslämnarens farfars farfars farfar, Staffan Gertsson (född 1711) var bonde på Hägerås Söregård. Vapenbilden syftar på släktens ursprungsort Hägerås, och på släktnamnet. Lövtäkt på björk var ett av de viktigaste näringsfången i Varend under äldre tid.

AXMAR

SVR-79-65

SKÖLD: I rött fält tre stolpvis i bjälke ställda sädesax av guld över två smala, sänkta bjälkar av silver, bildade av vägskuror.

På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande röd häst med beväpning av guld.

Vapnet är år 1954 antaget av uppgiftslämnaren, rustmästare Eric Axmar, Hässleholm, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Sköldemärket är talande och syftar på släktnamnet medan hjälmprydningen symboliserar släktens militära traditioner.

OIJENS

SVR-80-65

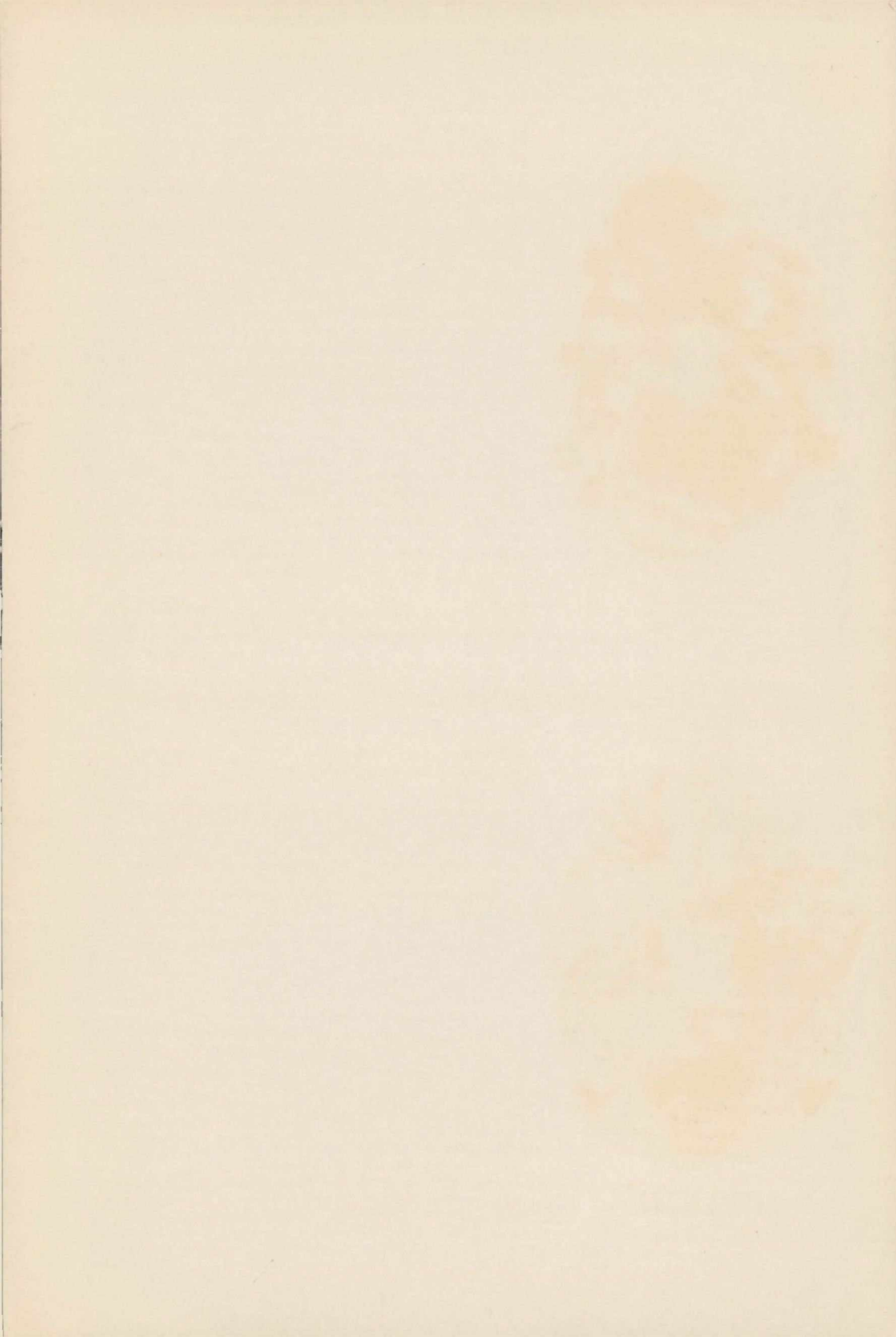
SKÖLD: I svart fält en stående stork av guld med röd beväpning och med en röd orm i klorna.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En upprest röd orm mellan två vingar; dexter delad i svart och guld samt sinister i guld och svart.

Släkten invandrad till Sverige omkring år 1625 med vinskänken Christopher Oijens, vars son, bryggaren i Stockholm, Jacob Oijens, förde här publicerade vapen i sigill på handling daterad den 14/5 1688. Vapnet föres i Sverige av dennes efterkommande med samma namn, däribland uppgiftslämnaren, köpman Bror Oijens, Göteborg. Släktens tidigaste med säkerhet kände medlem var handlanden i Fedderwardens församling i Oldenburg, Martin Oyens, som levde ung. 1555—1602. Förmodligen kommer släkten ursprungligen från Holland, där flera släkter med detta namn lever och där vapenbilden också är vanlig. Vapnet är troligen talande; stork heter på holländska ooievaar. Forskning om släkt- och vapenhistoria pågår.

HERALDISKA FÖRLAGET
Per Weijersgatan 10, Malmö C

Kr. 7.—